

**การเปรียบเทียบความสามารถการทำกำไร คุณภาพสินทรัพย์ ความเพียงพอของ
เงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย**
**Comparison Profitability, Asset Quality, Capital Adequacy Classified of Commercial
Banks in Thailand**

วิกิรันต์ เพ็ญมงคล*

Wikrant Paukmongkol *

Received : October 7, 2021 Revised : November 22, 2021 Accepted : December 21, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถการทำกำไร คุณภาพสินทรัพย์ ความเพียงพอของเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ที่ดำเนินงานในประเทศไทยจำแนกตามขนาดสินทรัพย์และเปรียบเทียบระหว่างธนาคารพาณิชย์ไทยกับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลอนุกรมเวลารายไตรมาสตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2006 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2021 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติคือ ค่าเฉลี่ย (mean) สถิติทดสอบ T-test เพื่อทดสอบค่าเฉลี่ยความสามารถการทำกำไร คุณภาพสินทรัพย์ ความเพียงพอของเงินกองทุนระหว่าง 2 กลุ่มคือธนาคารพาณิชย์ไทยกับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ การวิเคราะห์ความแปรปรวน สถิติทดสอบ ANOVA F-test เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสามารถการทำกำไร คุณภาพสินทรัพย์ ความเพียงพอของเงินกองทุนมากกว่า 2 กลุ่มจำแนกตามขนาดสินทรัพย์ ผลการวิจัยด้านความสามารถการทำกำไรพบว่าธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่มีความสามารถในการทำกำไรดีกว่าธนาคารพาณิชย์ไทยที่มีขนาดต่างกัน ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดใหญ่มีความสามารถในการทำกำไรดีกว่าธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศที่มีขนาดเล็กกว่า ผลการเปรียบเทียบระหว่างธนาคารพาณิชย์ไทยกับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศพบว่าธนาคารพาณิชย์ไทยมีความสามารถในการทำกำไรดีกว่าธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ ด้านคุณภาพสินทรัพย์พบว่าธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดเล็กมีคุณภาพสินทรัพย์ดีกว่าธนาคารที่มีขนาดใหญ่กว่า ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดใหญ่มีคุณภาพสินทรัพย์ดีกว่าธนาคารขนาดเล็กกว่า ผลการเปรียบเทียบระหว่างธนาคารพาณิชย์ไทยกับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศพบว่า ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศมีคุณภาพสินทรัพย์ดีกว่าธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความเพียงพอของเงินกองทุนพบว่าธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดเล็กมีความเพียงพอของเงินกองทุนสูงกว่าธนาคารขนาดใหญ่กว่า ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดเล็กมีความเพียงพอของเงินกองทุนที่สูงกว่าธนาคารที่มีขนาดใหญ่กว่า ผลการเปรียบเทียบระหว่างธนาคารพาณิชย์ไทยกับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศพบว่าธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศมีความเพียงพอของเงินกองทุนสูงกว่าธนาคารพาณิชย์ไทย

คำสำคัญ : ความสามารถในการทำกำไร คุณภาพสินทรัพย์ ความเพียงพอของเงินกองทุน ธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

* Assistant Professor in Business Administration, Faculty of Management Sciences, Valaya Alongkorn Rajabhat University

Abstract

This research compares profitability, asset quality, and capital adequacy of commercial banks operating in Thailand classified by asset size. And compare between Thai commercial banks and foreign commercial banks. The data used were quarterly time series data from Q1 2006 to Q2 2021. The statistical analysis of the data was mean, ANOVA F-test, and T-test. The results showed that large Thai commercial banks are more profitable than Thai commercial banks of different sizes. Large foreign banks are more profitable than smaller foreign banks. Comparisons between Thai commercial banks and foreign commercial banks showed that Thai commercial banks were more profitable than foreign commercial banks. As for asset quality, it was found that small Thai commercial banks had better asset quality than larger banks. Large foreign banks have better asset quality than smaller banks. The results of comparison between Thai commercial banks and foreign commercial banks revealed that foreign commercial banks had better asset quality than Thai commercial banks. In terms of capital adequacy, it was found that small Thai commercial banks had higher capital adequacy than larger banks. Small foreign banks have higher capital adequacy than larger banks. The comparison between Thai commercial banks and foreign commercial banks revealed that foreign commercial banks had higher capital adequacy than Thai commercial banks.

Keywords : profitability, asset quality, capital adequacy, commercial bank in Thailand

1. บทนำ

ธนาคารพาณิชย์มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศในฐานะที่เป็นแหล่งเงินทุนสำหรับการธุรกิจและประชาชนทั่วไปเพื่อใช้ในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เสถียรภาพและความมั่นคงทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับธนาคารพาณิชย์ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารธนาคารพาณิชย์ ผู้กำกับดูแลธนาคารพาณิชย์ต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ เสถียรภาพความมั่นคงทางการเงินของธนาคารพาณิชย์แตกต่างกันไปตามขนาดของธนาคารและประเภทระหว่างธนาคารพาณิชย์ไทยกับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ เสถียรภาพและความมั่นคงทางการเงินของธนาคารพาณิชย์สามารถวัดได้จากความสามารถในการทำกำไร คุณภาพสินทรัพย์ ความเพียงพอของเงินกองทุน ดังนั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรหาแนวทางและส่งเสริมนโยบายที่เสริมสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงทางการเงินให้กับธนาคารพาณิชย์เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

ธนาคารขนาดใหญ่มีความได้เปรียบด้านเครือข่ายสาขา (Nathaphan & Kunapatarawong, 2016) และได้เปรียบด้านเงินทุนที่มากกว่าสามารถรองรับการขยายสินเชื่อเพื่อเพิ่มรายได้จากดอกเบี้ยรับได้มากกว่า (Jeranathep & Thammachote, 2016) ดังเช่น ผลการศึกษาของ Martins, Serra และ Stevenson (2019), Islam et al. (2017) และ Kirakul, Chunchachinda และ Padungsaksawasd (2019) พบว่า การลงทุนในสินเชื่อที่เพิ่มขึ้นจะทำให้ธนาคารมีความสามารถในการทำกำไรที่เพิ่มขึ้น การขยายสินเชื่อไม่ได้ส่งผลดีต่อความสามารถในการทำกำไรเพียงด้านเดียวแต่มีผลต่อคุณภาพสินเชื่อของธนาคารในอนาคต Bongini et al. (2019) พบว่า การขยายสินเชื่อที่มากเกินไปส่งผลต่อการเสื่อมสภาพของสินเชื่อที่เกิดจากยอมรับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับ Jin et al. (2019) พบว่า อัตราการเติบโตของสินเชื่อที่สูงขึ้นของธนาคารมักจะหมายถึงมาตรฐานการให้

สินเชื่อที่ลดลงและร้อยละของสินเชื่อที่ไม่ก่อรายได้ที่สูงขึ้นในอนาคต ธนาคารขนาดใหญ่มีอำนาจทางการตลาดที่จะคัดเลือกคุณภาพของผู้กู้ได้และอำนาจทางการตลาดถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญของความสามารถในการทำกำไรของธนาคาร (Gilces et al., 2020) แต่ในสภาวะการแข่งขันที่ทวีความรุนแรงขึ้นการคัดเลือกคุณภาพของผู้กู้จะลดลง (Cheng et al., 2020) ดังนั้นการขยายสินเชื่อของธนาคารจะมีผลอย่างไรต่อคุณภาพสินทรัพย์และแตกต่างกันหรือไม่ระหว่างธนาคารที่มีขนาดสินทรัพย์ที่แตกต่างกัน

ธนาคารจำเป็นต้องมีเงินกองทุนในอัตราส่วนที่เพียงพอเพื่อรองรับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการขยายสินเชื่อที่มากเกินไป การดำรงเงินกองทุนในระดับสูงทำให้ธนาคารมีความมั่นคงและน่าเชื่อถือในระดับที่ด้อยลงส่งผลต่อโอกาสการหารายได้ของธนาคารจากเงินที่จัดหามา ดังเช่นผลการศึกษาของ Le และ Ngo (2020) พบว่า ธนาคารที่มีความระมัดระวังความเพียงพอของเงินกองทุนเพิ่มสูงขึ้นส่งผลทำให้ความสามารถในการทำกำไรของธนาคารลดลง แตกต่างจาก Kumar, Thrikawala และ Acharya (2021) พบว่าธนาคารที่มีระดับความเพียงพอของเงินกองทุนในระดับสูงมีผลทำให้ความสามารถในการทำกำไรของธนาคารดีขึ้น ดังนั้นธนาคารขนาดใหญ่ที่มีความได้เปรียบด้านเงินทุนที่มากกว่าย่อมจะมีความมั่นคงทางการเงินที่ดีกว่าธนาคารที่มีขนาดต่างกัน

การทบทวนวรรณกรรมพบว่า ขนาดสินทรัพย์ของธนาคารมีผลต่อความสามารถในการทำกำไรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังเช่นผลการศึกษาของ Thiangtong, Visavakosol และ Chancharat (2018) ศึกษาปัจจัยกำหนดความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำนวน 11 แห่ง ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของสินทรัพย์มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคาร ต่อมา Kirakul et al. (2019) ได้ทำการศึกษายกกลุ่มตัวอย่างธนาคารพาณิชย์ที่ดำเนินงานในประเทศไทยจำนวน 29 แห่ง การศึกษาแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทย 9 แห่งและธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศจำนวน 20 แห่ง การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการทำกำไรและปัจจัยกำหนดความสามารถในการทำกำไรของธนาคารทั้งสองกลุ่ม ผลการศึกษาค้นพบความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน การศึกษานี้ยังพบว่าขนาดสินทรัพย์ของธนาคารมีผลต่อความสามารถในการทำกำไรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากการทบทวนวรรณกรรมไม่พบงานการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการทำกำไร คุณภาพสินทรัพย์ ความเพียงพอของเงินกองทุนสำหรับธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยที่จำแนกตามขนาดของสินทรัพย์ ผลการศึกษาข้างต้นทำให้เกิดคำถามคือธนาคารที่มีขนาดสินทรัพย์ต่างกันจะมีความสามารถในการทำกำไร คุณภาพสินทรัพย์ และความเพียงพอของเงินกองทุนต่างกันหรือไม่และแตกต่างกันอย่างไร

การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการทำกำไร คุณภาพสินทรัพย์ ความเพียงพอของเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ที่ดำเนินการในประเทศไทยจำแนกตามขนาดสินทรัพย์ของธนาคารและเปรียบเทียบระหว่างธนาคารพาณิชย์ไทยกับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ ผลการศึกษาค้นพบว่าการขยายฐานความรู้ไปสู่ข้อสรุปที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อหลายฝ่าย อาทิเช่น ธนาคารแห่งประเทศไทยใช้เป็นแนวทางสำหรับการกำหนดนโยบายการกำกับดูแลธนาคารพาณิชย์ รวมไปถึงผู้บริหารธนาคารพาณิชย์ใช้เป็นแนวทางการกำหนดนโยบายการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางธุรกิจ ธนาคารมีเสถียรภาพในการดำเนินธุรกิจและส่วนหนึ่งใช้เป็นฐานองค์ความรู้ด้านธนาคารพาณิชย์เพื่อนำไปประโยชน์ในการศึกษาวิจัยและพัฒนาธนาคารพาณิชย์ต่อไปในอนาคต

2. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสมมุติฐานของการวิจัย

2.1 ความสามารถในการกำกับกำไรของธนาคารพาณิชย์

ธุรกิจธนาคารพาณิชย์ประกอบกิจกรรมการหารายได้จากการลงทุนในสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้และกิจกรรมการให้บริการทางการเงิน รายได้ของธนาคารพาณิชย์มีหลายประเภท เช่น ดอกเบี้ยรับจากเงินให้สินเชื่อ ดอกเบี้ยรับหลักทรัพย์ กำไร (ขาดทุน) จากการจำหน่ายราคาหลักทรัพย์ เงินปันผล ส่วนแบ่งกำไรจากเงินลงทุนในบริษัทย่อยและบริษัทร่วม และค่าธรรมเนียมและบริการต่าง ๆ เป็นต้น ในขณะที่เดียวกันการดำเนินกิจกรรมการหารายได้ของธนาคารย่อมก่อให้เกิดค่าใช้จ่าย เช่น ดอกเบี้ยจ่ายเงินฝาก ดอกเบี้ยจ่ายหลักทรัพย์ กำไร (ขาดทุน) จากการจำหน่ายหลักทรัพย์ เงินปันผล ค่าธรรมเนียมและบริการต่างและค่าใช้จ่ายพนักงาน เป็นต้น ผลต่างที่เกิดขึ้นจากการนำรายได้หักด้วยค่าใช้จ่ายคือผลตอบแทนสุทธิที่ธนาคารได้รับ ผลตอบแทนสุทธิที่เกิดขึ้นนี้เป็นตัวชี้วัดผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ที่ผ่านมาว่าเป็นอย่างไร ธนาคารมีการบริหารจัดการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้หรือไม่ การลงทุนเพื่อหารายได้มีความคุ้มค่ากับเงินที่ลงทุนหรือไม่ ดังนั้นผลตอบแทนสุทธิของธนาคารจึงเป็นสิ่งที่แสดงถึงความสามารถของธนาคารในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายกำไรสูงสุดที่เรียกว่า ความสามารถในการกำกับกำไร (profitability) โดยความสามารถการกำกับกำไรสามารถวัดได้จากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (return on assets: ROA) และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (return on equity: ROE) (Jiraporn et al., 2019; Elekdag, Malik & Mitra, 2020) และต่อมาได้มีการนำส่วนต่างรายได้ดอกเบี้ยสุทธิ (Net Interest Margin: NIM) เข้ามาศึกษาเพื่อวัดความสามารถการกำกับกำไรของธนาคารพาณิชย์เพิ่มเติมจากเดิม โดยปรากฏในงานศึกษาของ Kirakul et al. (2019), Kanga, Murinde และ Soumare (2020) และ Le et al. (2020) ส่วนการศึกษานาธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยพบจากงานของ Thiangtong et al. (2018) ได้นำกำไรต่อหุ้น (earnings per share: EPS) เข้ามาศึกษาความสามารถการกำกับกำไรเพิ่มเติมจาก ROA และ ROE

การทบทวนวรรณกรรมพบว่า อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) เป็นเครื่องชี้วัดที่เหมาะสมเนื่องจากแสดงให้เห็นว่าธนาคารมีการบริหารสินทรัพย์ก่อให้เกิดผลตอบแทนเป็นอย่างไรบ้าง Mendes และ Leite (2021) และ Djalilov และ Piesse (2016) เลือกใช้อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) โดยให้เหตุผลว่า ROA สะท้อนถึงความสามารถของผู้บริหารในการบริหารสินทรัพย์ของธนาคารเพื่อสร้างผลกำไรได้ดีกว่าอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) เนื่องจาก ROE ไม่ได้ให้ความสำคัญกับระดับหนี้สินและความเสี่ยงทางการเงิน (leverage) ROE เป็นการพิจารณาเพียงส่วนของผู้ถือหุ้นเพียงอย่างเดียวเช่นเดียวกับ EPS ที่สะท้อนถึงกำไรที่ได้รับต่อหุ้นเพียงอย่างเดียว นอกจากนั้น ส่วนต่างดอกเบี้ยสุทธิ (NIM) เป็นเครื่องชี้วัดสะท้อนความสามารถในการหารายได้ของธนาคารพาณิชย์จากส่วนต่างระหว่างดอกเบี้ยรับและดอกเบี้ยจ่าย ตัวชี้วัดนี้ไม่ได้พิจารณารายได้อื่น เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมและบริการซึ่งในปัจจุบันธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยมีสัดส่วนรายได้ที่สูงเมื่อเทียบกับรายได้จากดอกเบี้ยทำให้ไม่ได้สะท้อนให้เห็นผลการดำเนินงานที่แท้จริงของธนาคาร (Rerksomboondee & Thanawichaboon, 2017)

2.2 ความเพียงพอของเงินกองทุน (capital adequacy)

ความเพียงพอของเงินกองทุนเป็นเครื่องชี้วัดความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์ เนื่องมาจากธนาคารพาณิชย์จำเป็นต้องมีเงินกองทุนในอัตราส่วนที่เพียงพอเพื่อรองรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นและเพื่อสร้างความมั่นใจแก่ผู้ฝากและเจ้าหนี้ว่าธนาคารมีความสามารถที่จะจ่ายเงินฝากแก่ผู้ฝากเงินและสามารถชำระคืนเงินกู้แก่เจ้าหนี้ได้เต็มจำนวน อีกทั้งเพื่อรองรับการขยายตัวของธุรกิจในอนาคต การดำรงเงินกองทุนในระดับสูงทำให้ธนาคารมีความมั่นคงและน่าเชื่อถือในระดับ

ที่ดีนั้น ย่อมส่งผลต่อโอกาสการหารายได้ของธนาคารพาณิชย์จากเงินทุนที่จัดหามาแต่ละธนาคารมีความแตกต่างกันไป การทบทวนวรรณกรรมการวัดค่าความเพียงพอของเงินกองทุนที่ผ่านมาพบว่า Kirakul et al. (2019) ใช้อัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (capital adequacy ratio: CAR) สำหรับวัดค่าความเพียงพอของเงินกองทุนธนาคารในประเทศไทย ส่วนการศึกษาธนาคารในต่างประเทศ Le et al. (2020) ใช้อัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงเพื่อวัดระดับความเพียงพอของเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ทั่วโลก 23 ประเทศ เช่นเดียวกับ Kumar et al. (2021) ที่ใช้อัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงสำหรับการวัดค่าความเพียงพอของเงินกองทุนของธนาคารในประเทศญี่ปุ่น

2.3 คุณภาพสินทรัพย์ (Asset Quality)

คุณภาพสินทรัพย์เป็นเครื่องมือสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพและความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ของฝ่ายบริหารธนาคารในด้านต่าง ๆ ว่ามีความรอบคอบระมัดระวังเพียงใด โดยทั่วไปอาจจะกำหนดชั้นคุณภาพของสินทรัพย์ของธนาคาร ได้แก่ เงินลงทุน เงินให้กู้ยืม ตลอดจนสินทรัพย์อื่น ๆ ที่มีอยู่ตามลักษณะคุณภาพและระดับความเสี่ยงต่อการสูญเสียในสินทรัพย์แต่ละประเภทนั้น เช่น เมื่อลูกหนี้ไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาชำระหนี้หรือเกิดจากโอกาสที่ลูกหนี้ไม่สามารถชำระคืนหนี้ได้จนเป็นเหตุให้ธนาคารถูกปรับลดอันดับความน่าเชื่อถือลง หรือจากการด้อยค่าของหลักทรัพย์ที่ลงทุนรวมถึงความไม่สมดุลของสินทรัพย์และหนี้สินที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อฐานะเงินกองทุนและโอกาสการหารายได้ของธนาคารพาณิชย์จากการตั้งสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ Islam et al. (2017) วัดคุณภาพสินทรัพย์ของธนาคารในประเทศบังคลาเทศจากอัตราส่วนหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อรวม (non-performing loan to total loan: NPLL) เช่นเดียวกันกับ Le (2017) ที่ใช้อัตราส่วนหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อรวมเพื่อศึกษาคุณภาพสินเชื่อธนาคารในประเทศเวียดนาม ส่วนงานศึกษาของ Bongini et al. (2019) ศึกษาคุณภาพสินเชื่อของธนาคารในยุโรปโดยใช้อัตราส่วนหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อเช่นเดียวกัน นอกจากนี้พบว่าการศึกษา Kirakul et al. (2019) วัดคุณภาพสินทรัพย์ธนาคารในประเทศไทยจากอัตราส่วนเดียวกันนี้

2.4 ขนาดสินทรัพย์ (asset size)

ขนาดสินทรัพย์เป็นการวัดมูลค่าสินทรัพย์รวมของธนาคารทั้งสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้และสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ขนาดของสินทรัพย์มีผลทำให้ธนาคารพาณิชย์มีความสามารถในการเข้าถึงลูกค้า และโอกาสการหารายได้ที่แตกต่างกัน ขนาดสินทรัพย์ที่ใหญ่กว่ามีผลทำให้ธนาคารมีเงินทุนที่มากพอที่จะหารายได้จากสินทรัพย์ได้เพิ่มขึ้น นอกจากนี้สินทรัพย์ธนาคารยังสะท้อนให้เห็นว่าธนาคารที่ใหญ่จะมีจำนวนสาขาที่มากกว่าย่อมเข้าถึงลูกค้าได้มากกว่าเช่นกัน ขนาดสินทรัพย์จึงสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน

ขนาดสินทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์สามารถแบ่งตามเกณฑ์ธนาคารแห่งประเทศไทยออกเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มขนาดใหญ่ กลุ่มขนาดกลาง และกลุ่มขนาดเล็ก โดยมีเกณฑ์การแบ่งกลุ่มตามขนาดของสินทรัพย์ ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มธนาคารขนาดใหญ่ ประกอบด้วยธนาคารพาณิชย์ที่มีสินทรัพย์รวมตั้งแต่ร้อยละ 10 ขึ้นไปของสินทรัพย์รวมธนาคารพาณิชย์ไทยทั้งระบบ
2. กลุ่มธนาคารขนาดกลาง ประกอบด้วยธนาคารพาณิชย์ที่มีสินทรัพย์รวมตั้งแต่ร้อยละ 2.5 แต่ไม่ถึงร้อยละ 10 ของสินทรัพย์รวมธนาคารพาณิชย์ไทยทั้งระบบ
3. กลุ่มธนาคารขนาดเล็ก ประกอบด้วยธนาคารพาณิชย์ที่มีสินทรัพย์รวมต่ำกว่าร้อยละ 2.5 ของสินทรัพย์รวมธนาคารพาณิชย์ไทยทั้งระบบ

2.5 การพัฒนาสมมติฐาน

ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่มีความได้เปรียบด้านเครือข่ายสาขาที่มากกว่าทำให้สามารถเข้าถึงลูกค้าได้ดีกว่า และให้บริการได้อย่างทั่วถึง เครือข่ายสาขาที่มากกว่าถือได้ว่าเป็นกลยุทธ์เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของธนาคารขนาดใหญ่ การมีเครือข่ายที่ครอบคลุมทำให้เกิดความสะดวกต่อการเข้าถึงผลิตภัณฑ์และบริการทางการเงินของลูกค้าและเป็นกลไกในการกีดกันทางการค้าสำหรับธนาคารรายใหม่ด้วยเช่นกัน การเพิ่มขึ้นของจำนวนสาขาส่งผลต่อรายได้ เงินฝากและการอนุมัติสินเชื่อในระดับที่แตกต่างกันไปตามขนาดและกลยุทธ์ของแต่ละธนาคารพาณิชย์ (Nathaphan et al., 2016) นอกจากนี้ธนาคารขนาดใหญ่มีเงินทุนมากกว่าสามารถรองรับการขยายสินเชื่อเพื่อเพิ่มรายได้จากดอกเบี้ยรับได้มากกว่า (Jeranatthep et al., 2016) ดังเช่นผลการศึกษาของ Martins et al. (2019), Islam et al. (2017) และ Kirakul et al. (2019) พบว่า การลงทุนในสินเชื่อที่เพิ่มขึ้นจะทำให้ธนาคารมีความสามารถในการทำการค้าที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นธนาคารขนาดใหญ่ที่มีเครือข่ายสาขาและเงินทุนมากกว่าทำให้มีโอกาสหารายได้ที่ดีกว่าส่งผลทำให้ธนาคารขนาดใหญ่มีกำไรมากกว่าจากความสามารถที่เปรียบจากขนาด

สมมติฐานที่ 1: ธนาคารขนาดใหญ่มีความสามารถในการทำการค้ามากกว่า

สมมติฐานที่ 2: ขนาดสินทรัพย์มีผลต่อความสามารถการทำการค้า

ขณะเดียวกันการขยายสินเชื่ออาจมีผลต่อคุณภาพสินเชื่อของธนาคาร Bongini et al. (2019) พบว่า การขยายสินเชื่อที่มากเกินไปส่งผลต่อการเสื่อมสภาพของสินเชื่อที่เกิดจากยอมรับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับ Jin et al. (2019) พบว่าอัตราการเติบโตของสินเชื่อที่สูงขึ้นของธนาคารมักจะหมายถึงมาตรฐานการให้สินเชื่อที่ลดลงและร้อยละของสินเชื่อที่ไม่ก่อรายได้ที่สูงขึ้นในอนาคต โดยเฉพาะการขยายสินเชื่อในช่วงวิกฤตทางการเงินมีผลทำให้คุณภาพสินเชื่อต่ำลง นอกจากนี้ Caglayan และ Xu (2016) พบว่า การเติบโตของสินเชื่อที่ไม่ปกตินำไปสู่การเพิ่มขึ้นของการตั้งสำรองหนี้สูญและการเติบโตของสินเชื่อยังส่งผลลบต่อรายได้ดอกเบี้ยรับ ผลลัพธ์เหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าการเติบโตของสินเชื่อเป็นตัวขับเคลื่อนความเสี่ยงที่สำคัญของธนาคาร (Foos, Norden & Weber, 2010)

การจัดสรรเงินให้สินเชื่อให้กับลูกค้าแต่ละประเภทตามระดับความเสี่ยงและผลตอบแทนที่ได้รับจากสินเชื่อแต่ละประเภทแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับปัจจัยภายในและภายนอกของธนาคาร (Vithessonthi, 2016; Vo, 2018) ธนาคารจะเลือกให้สินเชื่อกับผู้ที่มีคุณภาพดี คุณภาพของผู้กู้ที่ดีมีเฉพาะในตลาดที่ธนาคารมีอำนาจทางการตลาดเพียงพอที่จะเลือกคุณภาพของผู้กู้ได้ อำนาจทางการตลาดเป็นปัจจัยสำคัญของความสามารถในการทำการค้าของธนาคาร (Gilces et al., 2020) แต่ในสภาวะการแข่งขันที่ความรุนแรงขึ้นการคัดเลือกคุณภาพของผู้กู้จะลดลง (Cheng et al, 2020) การแข่งขันไม่ได้เกิดระหว่างธนาคารเท่านั้น Xie et al. (2019) พบว่า การแข่งขันในระดับแผนกสินเชื่อ ระดับเจ้าหน้าที่สินเชื่อภายในธนาคารมีความสัมพันธ์กับปริมาณสินเชื่อที่เพิ่มขึ้น

การแข่งขันกันในตลาดสินเชื่อระหว่างธนาคารและสถาบันการเงินอื่นที่ประกอบธุรกิจด้านสินเชื่อเช่นเดียวกันมีความรุนแรงมากขึ้น เกิดการแย่งชิงลูกค้าสินเชื่อ โดยใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นเรื่อย ๆ จนส่งผลให้แต่ละสถาบันการเงินต่างต้องแข่งขันกันในการที่จะนำเสนอผลิตภัณฑ์และโปรโมชั่นทางการเงินที่ดึงดูดใจลูกค้าพร้อมทั้งบริการที่ประทับใจ สะดวกสบายเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าและสร้างความพึงพอใจสูงสุดซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจอนุมัติสินเชื่อที่ขาดประสิทธิภาพ (Dechanubeksa, 2016) การแข่งขันของสถาบันการเงินที่มากเกินไปอาจนำมาซึ่งการแย่งชิงฐานลูกค้าซึ่งทำให้สถาบันการเงินอาจลดมาตรฐานการปล่อยสินเชื่อลง (Chantatat et al., 2018) สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Jin et al. (2019) พบว่า อัตราการเติบโตของสินเชื่อที่สูงขึ้นของธนาคารมักจะหมายถึงมาตรฐานการให้สินเชื่อที่ลดลง นอกจากนี้

Ananchotikul และ Linjaroenrat (2018) พบว่าธนาคารแต่ละแห่งมีวัฏจักรและพฤติกรรมการปล่อยสินเชื่อที่แตกต่างกันไป ระหว่างกลุ่มลูกค้าแต่ละประเภท โดยเฉพาะธนาคารพาณิชย์ไทยกับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศมีความแตกต่างกันของ พัฒนาการของสินเชื่อ ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจโลกที่ผ่านมาธนาคารพาณิชย์ไทยยังคงมีการปล่อยสินเชื่ออย่างต่อเนื่องทำให้ สินเชื่อโดยรวมของประเทศยังคงขยายตัว แต่สำหรับสาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศกลับปรับลดการปล่อยสินเชื่อลงอย่าง ชัดเจนซึ่งอาจสะท้อนโครงสร้างเงินทุนที่แตกต่างกัน ความแตกต่างระหว่างรูปแบบธุรกิจของธนาคารพาณิชย์มีผลต่อการ ตอบสนองต่อนโยบายทางการเงินที่แตกต่างกัน ดังนั้นการแข่งขันที่เพิ่มขึ้นทำให้อำนาจตลาดของธนาคารขนาดใหญ่ลดลง การ ขยายสินเชื่อและการลดมาตรฐานสินเชื่อไปสู่คุณภาพสินเชื่อที่ต่ำลง คุณภาพสินเชื่อที่ต่ำลงนำไปสู่สินทรัพย์เสี่ยงที่เพิ่มขึ้น และส่งผลต่อไปยังความเพียงพอของเงินกองทุนที่ลดลง

สมมุติฐานที่ 3: ธนาคารขนาดใหญ่มีคุณภาพสินทรัพย์ต่ำกว่า

สมมุติฐานที่ 4: ขนาดสินทรัพย์มีผลต่อคุณภาพสินทรัพย์

สมมุติฐานที่ 5: ธนาคารขนาดใหญ่มีความเพียงพอของเงินกองทุนต่ำกว่า

สมมุติฐานที่ 6: ขนาดสินทรัพย์มีผลต่อความเพียงพอของเงินกองทุน

Ananchotikul (2016) พบว่า ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศมีลักษณะการดำเนินธุรกิจค่อนข้างไปทาง non-traditional banking แตกต่างกับธนาคารพาณิชย์ไทยที่มีลักษณะเป็นธนาคารแบบดั้งเดิม (traditional banking) ที่มีการจัดหาเงินทุน จากการรับฝากเงินและหารายได้ดอกเบี้ยจากสินเชื่อเป็นหลักโดยเฉพาะการหารายได้จากสินเชื่อธุรกิจ ธนาคารพาณิชย์ ต่างประเทศต้องหารายได้ลักษณะอื่นเพื่อทดแทนรายได้จากสินเชื่อ เช่น การลงทุนในหลักทรัพย์ และรายได้อื่น ๆ เป็นต้น นอกจากนี้ ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศต้องมีการจัดหาเงินทุนจากแหล่งเงินทุนอื่นนอกเหนือจากเงินฝาก เช่น การกู้ยืม การออกตราสารในตลาดทุน รวมไปถึงเงินทุนจากบริษัทและหรือธนาคารแม่ในต่างประเทศ สอดคล้องกับ Singhon (2016) พบว่า การแข่งขันอย่างสูงและข้อจำกัดทางกฎระเบียบของระบบธนาคารพาณิชย์และธุรกิจการเงินอื่น ๆ ทั้งที่อยู่ภายใต้การ กำกับดูแลและไม่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของทางการส่งผลทำให้ธนาคารพาณิชย์มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการประกอบธุรกิจ จากการแสวงหารายได้จากดอกเบี้ย (interest income base) มาเป็นการหารายได้จากค่าธรรมเนียมต่าง ๆ (fee income base) เพิ่มขึ้น และนั่นเป็นเหตุผลที่ทำให้ธนาคารพาณิชย์ไทยมีรูปแบบธุรกิจแตกต่างกับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ สอดคล้องกับ Paukmongkol (2021) พบว่า กลุ่มธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศมีรูปแบบธุรกิจไม่ใช่แบบดั้งเดิม (non-traditional banking) คือมีการจัดหาเงินทุนที่ไม่พึ่งพิงเงินฝาก ส่วนการหารายได้มีการกระจายการหารายได้ทั้งจากสินเชื่อ การลงทุนในหลักทรัพย์ รายได้ค่าธรรมเนียมบริการและรายได้จากการดำเนินงานอื่น ๆ แตกต่างจากกลุ่มธนาคารพาณิชย์ไทยที่มีรูปแบบธุรกิจ แบบดั้งเดิม (traditional banking) โดยมีการจัดหาเงินทุนจากเงินรับฝากและหารายได้จากสินเชื่อเป็นหลัก การหารายได้จาก สินเชื่อมิได้เกิดขึ้นกับทุกธนาคารแต่เป็นเพียงธนาคารบางกลุ่มเท่านั้นขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของแต่ละธนาคารที่ต่างกัน (Vo, 2018) ความแตกต่างจากขนาดที่เล็กกว่าและข้อจำกัดทางกฎระเบียบการประกอบธุรกิจสำหรับธนาคารต่างประเทศที่ ดำเนินงานในประเทศไทยทำให้การหารายได้ ต้นทุนทางการเงิน ความสัมพันธ์กับลูกค้าของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ แตกต่างจากธนาคารพาณิชย์ไทย นอกจากนี้ Nathaphan et al. (2016) พบว่า กลยุทธ์เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน ของธนาคารพาณิชย์คือการมีเครือข่ายที่ครอบคลุมเพื่อความสะดวกต่อการเข้าถึงผลิตภัณฑ์และบริการทางการเงินของลูกค้า โดยเครือข่ายที่ครอบคลุมเป็นกลไกในการกีดกันทางการค้าสำหรับธนาคารอื่น ๆ เช่นเดียวกับ Kaewjumpa, Jaremsiripornkul และ Rittirod (2016) พบว่า การมีสาขาให้บริการจำนวนมากเป็นปัจจัยสำคัญของการเลือกใช้บริการกับธนาคาร ตามที่กล่าว

มาอาจเป็นสาเหตุของรูปแบบธุรกิจที่แตกต่างระหว่างธนาคารพาณิชย์ไทยกับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศในประเทศไทย
มีผลทำให้ความสามารถการกำกับดูแล คุณภาพสินทรัพย์ ความเพียงพอของเงินกองทุนมีความแตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 7: ธนาคารพาณิชย์ไทยกับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศมีความสามารถในการกำกับดูแล คุณภาพ
สินทรัพย์ ความเพียงพอของเงินกองทุนแตกต่างกัน

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

เสถียรภาพทางการเงินของธนาคารพาณิชย์สามารถวัดได้จากความสามารถการกำกับดูแล คุณภาพสินทรัพย์และ
ความเพียงพอของเงินกองทุน ความสามารถในการกำกับดูแลของธนาคารพาณิชย์หมายถึงความสามารถการบริหารจัดการทรัพย์สิน
หนี้สินและส่วนทุนของธนาคารพาณิชย์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางธุรกิจคือกำไรสูงสุด ความสามารถในการกำกับดูแลวัดได้จาก
อัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม (ROA) คุณภาพสินทรัพย์หมายถึงความสามารถบริหารลูกหนี้สินเชื่อให้สามารถปฏิบัติตาม
ตามเงื่อนไขการชำระคืนเงินต้นพร้อมดอกเบี้ยได้ตามปกติ คุณภาพสินทรัพย์สามารถวัดได้จากอัตราส่วนสินเชื่อไม่ก่อรายได้
ต่อสินเชื่อรวม (NPLL) ความเพียงพอของเงินกองทุนหมายถึงความสามารถรองรับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากเงินให้
สินเชื่อและเงินลงทุน ความเพียงพอของเงินกองทุนสามารถวัดได้จากอัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (CAR)

ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดนโยบายการกำกับดูแลธนาคารพาณิชย์ในประเทศแตกต่างกันไปตามประเภท
ระหว่างธนาคารพาณิชย์ไทยกับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ นโยบายดังกล่าวมีผลทำให้นโยบายการดำเนินงานของธนาคาร
พาณิชย์ทั้งสองประเภทมีความแตกต่างกันและมีผลทำให้ความสามารถการกำกับดูแล คุณภาพสินทรัพย์และความเพียงพอของ
เงินกองทุนแตกต่างกัน ธนาคารพาณิชย์ไทยมีความได้เปรียบจากนโยบายการกำกับดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทยทำให้
ธนาคารพาณิชย์ไทยมีความสามารถในการกำกับดูแล คุณภาพสินทรัพย์และความเพียงพอของเงินกองทุนดีกว่าธนาคารพาณิชย์
ต่างประเทศ นอกจากนี้ ความแตกต่างจากขนาดสินทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์ที่แบ่งตามเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย
3 กลุ่มคือ ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง และธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็ก ขนาดสินทรัพย์ที่แตกต่าง
กันมีผลทำให้ความสามารถการกำกับดูแล คุณภาพสินทรัพย์และความเพียงพอของเงินกองทุนของธนาคารขนาดต่างกันมีความ
แตกต่างกัน ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่มีความได้เปรียบด้านเงินทุนและเครือข่ายสาขาที่มากกว่าทำให้มีความสามารถในการทำ
กำไร คุณภาพสินทรัพย์และความเพียงพอของเงินกองทุนที่ดีกว่าธนาคารพาณิชย์ที่มีขนาดเล็กกว่า

4. วิธีการดำเนินงานวิจัย

4.1 ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรคือธนาคารพาณิชย์ที่ดำเนินงานในประเทศไทยจำนวน 25 แห่ง ข้อมูล ณ ไตรมาสที่ 2 ปี 2564
การวิจัยนี้แบ่งธนาคารพาณิชย์ที่ดำเนินงานในประเทศไทยออกเป็นกลุ่มคือ 1) ธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทย
จำนวน 14 แห่ง 2) ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศจำนวน 11 แห่ง ต่อจากนั้นทำการแบ่งกลุ่มย่อยสำหรับธนาคารในแต่ละกลุ่ม
ตามขนาดสินทรัพย์โดยอาศัยเกณฑ์การแบ่งของธนาคารแห่งประเทศไทยได้ธนาคาร 3 กลุ่มคือ ธนาคารขนาดใหญ่ ธนาคาร
ขนาดกลาง และธนาคารขนาดเล็ก กลุ่มตัวอย่างการวิจัยนี้มีจำนวน 6 กลุ่มประกอบด้วย 1) ธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนใน
ประเทศไทยขนาดใหญ่จำนวน 5 แห่ง 2) ธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทยขนาดกลางจำนวน 3 แห่ง 3) ธนาคาร
พาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทยขนาดเล็กจำนวน 6 แห่ง 4) ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดใหญ่จำนวน 5 แห่ง
5) ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดกลางจำนวน 3 แห่งและ 6) ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดเล็กจำนวน 3 แห่ง

4.2 ตัวแปรและการวัดค่า

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำกำไร (Profitability: PROF) คุณภาพสินทรัพย์ (Asset Quality: AQ) ความเพียงพอของเงินกองทุน (Capital Adequacy: CA) จำแนกตามขนาดสินทรัพย์ (Bank Size) ของธนาคารพาณิชย์ การศึกษานี้กำหนดให้ขนาดสินทรัพย์เป็นตัวแปรอิสระและตัวแปรตามคือความสามารถในการทำกำไร คุณภาพสินทรัพย์ ความเพียงพอของเงินกองทุน โดยมีรายละเอียดของตัวแปรดังนี้

- ความสามารถในการทำกำไร (Profitability: PROF) ตัวชี้วัดคืออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (Return on Assets: ROA) วัดค่าได้จากกำไรสุทธิหารด้วยสินทรัพย์รวม ตามการศึกษาของ Fernandes et al. (2021), Dialilov et al. (2016), Kumar et al. (2021) และ Kirakul et al. (2019) ROA อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์มีหน่วยวัดเป็นร้อยละ
- ความเพียงพอของเงินกองทุน (Capital Adequacy: CA) ตัวชี้วัดคืออัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (Capital Adequacy Ratio: CAR) วัดค่าได้จากเงินกองทุนหารด้วยสินทรัพย์เสี่ยง ตามการศึกษาของ Kirakul et al. (2019), Le et al. (2020) และ Kumar et al. (2021) CAR อัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงมีหน่วยวัดเป็นร้อยละ
- คุณภาพสินทรัพย์ (Asset Quality: AQ) ตัวชี้วัดคืออัตราส่วนสินเชื่อไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อรวม (Non-Performing Loans to Total Loans: NPLL) วัดค่าจากสินเชื่อไม่ก่อให้เกิดรายได้หารด้วยสินเชื่อรวม ตามการศึกษาของ Islam et al. (2017), Le (2017), Bongini et al. (2019) และ Kirakul et al. (2019) NPLL อัตราส่วนสินเชื่อไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อรวมมีหน่วยวัดเป็นร้อยละ
- ขนาดสินทรัพย์ (Bank Size: SIZE) วัดค่าได้จากมูลค่าสินทรัพย์รวมและแบ่งตามเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย 3 กลุ่มคือ 1) กลุ่มธนาคารขนาดใหญ่มีสินทรัพย์ตั้งแต่ร้อยละ 10 ขึ้นไปของสินทรัพย์รวมธนาคารพาณิชย์ไทยหรือธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ 2) กลุ่มธนาคารขนาดกลางมีสินทรัพย์รวมตั้งแต่ร้อยละ 2.5 แต่ไม่ถึงร้อยละ 10 ของสินทรัพย์รวมธนาคารพาณิชย์ไทยหรือธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ 3) กลุ่มธนาคารขนาดเล็กมีสินทรัพย์รวมต่ำกว่าร้อยละ 2.5 ของสินทรัพย์รวมธนาคารพาณิชย์ไทยหรือธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ

ตาราง 1 แสดงตัวแปร การวัดค่าตัวแปร

ตัวแปรและตัวชี้วัด	การวัดค่า
ความสามารถในการทำกำไร (PROF: Profitability)	
- อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA)	กำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม
ความเพียงพอของเงินกองทุน (CA: Capital Adequacy)	
- อัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (CAR)	เงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง
คุณภาพสินทรัพย์ (AQ: Assets Quality)	
- อัตราส่วนสินเชื่อไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อรวม (NPLL)	สินเชื่อไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อ
ขนาดสินทรัพย์ (SIZE)	
- ขนาดใหญ่ (Large Size)	สินทรัพย์รวมเท่ากับหรือมากกว่า 10%
- ขนาดกลาง (Medium Size)	สินทรัพย์รวมตั้งแต่ 2.5% ไม่เกิน 10%
- ขนาดเล็ก (Small Size)	สินทรัพย์ร่วมน้อยกว่า 2.5%

4.3 ข้อมูล

การศึกษานี้ใช้ข้อมูลอนุกรมเวลา (time series) รายไตรมาสตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2006 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2021 รวมจำนวน 62 ไตรมาส ข้อมูลนี้ได้รับมาจากธนาคารแห่งประเทศไทย

4.4 การวิเคราะห์

4.4.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความสามารถในการทำกำไร ความเพียงพอของเงินกองทุน คุณภาพสินทรัพย์จำแนกตามขนาดสินทรัพย์ การวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ 1) การวิเคราะห์ธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทย 3 กลุ่มคือ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก 2) การวิเคราะห์ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ 3 กลุ่มคือ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก การวิเคราะห์ใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าความแปรปรวนมากกว่า 2 กลุ่มคือ ANOVA F-test

4.4.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความสามารถในการทำกำไร ความเพียงพอของเงินกองทุน คุณภาพสินทรัพย์จำแนกตามประเภทธนาคาร แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ 1) ธนาคารขนาดใหญ่ 2 กลุ่มคือ ธนาคารพาณิชย์ไทย ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ 2) ธนาคารขนาดกลาง 2 กลุ่มคือ ธนาคารพาณิชย์ไทย ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ 3) ธนาคารขนาดเล็ก 2 กลุ่มคือ ธนาคารพาณิชย์ไทย ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ การวิเคราะห์ใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าความแปรปรวนระหว่าง 2 กลุ่มคือ t-test

5. ผลการวิจัยและอภิปรายผล

5.1 ผลการวิจัย

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำกำไร ความเพียงพอของเงินกองทุน คุณภาพสินทรัพย์จำแนกตามขนาดสินทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทย ผลการวิเคราะห์ธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทยจำแนกตามขนาดสินทรัพย์แสดงในตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศจำแนกตามขนาดสินทรัพย์แสดงในตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ธนาคารขนาดใหญ่ของธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทยกับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศแสดงในตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ธนาคารขนาดกลางของธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทยกับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศแสดงในตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ธนาคารขนาดเล็กของธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทยกับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศแสดงในตาราง 6

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ยตัวแปรและผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทยจำแนกตามขนาดสินทรัพย์

ตัวแปร	ธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทย			ANOVA F-test
	Large size	Medium size	Small size	
ROA	1.29%	0.88%	0.95%	11.6239**
NPLL	4.12%	4.19%	3.81%	0.5254
CAR	16.02%	16.94%	18.06%	12.1992**

หมายเหตุ: ** ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทยพบว่า ธนาคารขนาดใหญ่มีความสามารถในการทำกำไรสูงสุดมีค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) เท่ากับร้อยละ 1.29 รองลงมาคือ ธนาคารขนาดเล็กมีค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) เท่ากับร้อยละ 0.95 ธนาคารที่มีความสามารถในการทำกำไรต่ำที่สุดคือ ธนาคารขนาดกลางมีค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) เท่ากับร้อยละ 0.88 นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำกำไรจำแนกตามขนาดสินทรัพย์ของธนาคารพบว่าค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำกำไรของธนาคารมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ขนาดของธนาคารที่แตกต่างกันมีผลทำให้ความสามารถในการทำกำไรของธนาคารแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์คุณภาพสินทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทยพบว่าธนาคารขนาดเล็กมีคุณภาพสินทรัพย์ดีที่สุดมีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนสินเชื่อไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อรวม (NPLL) เท่ากับร้อยละ 3.81 รองลงมาคือ ธนาคารขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนสินเชื่อไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อรวม (NPLL) เท่ากับร้อยละ 4.12 ธนาคารขนาดกลางมีคุณภาพสินทรัพย์ด้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนสินเชื่อไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อรวม (NPLL) เท่ากับร้อยละ 4.19 นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคุณภาพสินทรัพย์จำแนกตามขนาดสินทรัพย์ของธนาคารพบว่าค่าเฉลี่ยคุณภาพสินทรัพย์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ขนาดของธนาคารที่แตกต่างกันไม่มีผลทำให้คุณภาพสินทรัพย์ของธนาคารแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ความเพียงพอของเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทยพบว่า ธนาคารขนาดเล็กมีความเพียงพอของเงินกองทุนสูงที่สุดมีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (CAR) เท่ากับร้อยละ 18.06 รองลงมาคือธนาคารขนาดกลางมีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (CAR) เท่ากับร้อยละ 16.94 ธนาคารขนาดใหญ่มีความเพียงพอของเงินกองทุนต่ำที่สุดมีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (CAR) เท่ากับร้อยละ 16.02 นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเพียงพอของเงินกองทุนจำแนกตามขนาดสินทรัพย์ของธนาคาร พบว่าค่าเฉลี่ยความเพียงพอของเงินกองทุนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าขนาดของธนาคารมีผลทำให้ความเพียงพอของเงินกองทุนแตกต่างกัน

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยตัวแปรและผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศจำแนกตามขนาดสินทรัพย์

ตัวแปร	ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ			ANOVA F-test
	Mean			
	Large size	Medium size	Small size	
ROA	1.03%	0.48%	0.66%	9.3805**
NPLL	0.77%	2.25%	3.85%	38.8682**
CAR	18.80%	19.39%	34.11%	78.9593**

หมายเหตุ: ** ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศพบว่า ธนาคารขนาดใหญ่มีความสามารถในการทำกำไรสูงสุดมีค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) เท่ากับร้อยละ 1.03 รองลงมาคือธนาคารขนาดเล็กมีค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) เท่ากับร้อยละ 0.66 ธนาคารขนาดกลางมีความสามารถในการทำกำไรต่ำที่สุดมีค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) เท่ากับร้อยละ 0.48 นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำกำไรจำแนกตามขนาดธนาคารพบว่า ค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำกำไรของธนาคารมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ขนาดสินทรัพย์ที่แตกต่างกันทำให้ธนาคารมีความสามารถในการทำกำไรแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์คุณภาพสินทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศพบว่า ธนาคารขนาดใหญ่มีคุณภาพสินทรัพย์ดีที่สุดมีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนสินเชื่อไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อรวม (NPLL) เท่ากับร้อยละ 0.77 รองลงมา คือ ธนาคารขนาดกลางมีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนสินเชื่อไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อรวม (NPLL) เท่ากับร้อยละ 2.25 ธนาคารขนาดเล็กมีคุณภาพสินทรัพย์ด้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนสินเชื่อไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อรวม (NPLL) เท่ากับร้อยละ 3.85 นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคุณภาพสินทรัพย์จำแนกตามขนาดธนาคารพบว่า ค่าเฉลี่ยคุณภาพสินทรัพย์ของธนาคารมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าขนาดสินทรัพย์ที่แตกต่างกันมีผลทำให้คุณภาพสินทรัพย์ของธนาคารแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ความเพียงพอของเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศพบว่าธนาคารขนาดเล็กมีความเพียงพอของเงินกองทุนสูงที่สุดมีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (CAR) เท่ากับร้อยละ 34.11 รองลงมา คือ ธนาคารขนาดกลางมีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (CAR) เท่ากับร้อยละ 19.39 ธนาคารขนาดใหญ่มีความเพียงพอของเงินกองทุนต่ำที่สุดมีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (CAR) เท่ากับร้อยละ 18.80 นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเพียงพอของเงินกองทุนจำแนกตามขนาดธนาคารพบว่าค่าเฉลี่ยความเพียงพอของเงินกองทุนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าขนาดของธนาคารมีผลทำให้ความเพียงพอของเงินกองทุนแตกต่างกัน

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยตัวแปรและผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของธนาคารพาณิชย์ไทยและธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดใหญ่

ตัวแปร	ธนาคารพาณิชย์ไทย	ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ	t-test
	ขนาดใหญ่ Mean	ขนาดใหญ่ Mean	
ROA	1.29%	1.03%	4.6436**
NPLL	4.12%	0.77%	12.0077**
CAR	16.03%	18.80%	-6.7191**

หมายเหตุ: ** ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่พบว่า ธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่มีความสามารถในการทำกำไรดีกว่าธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดใหญ่ ธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ยอัตรา

ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) เท่ากับร้อยละ 1.29 สูงกว่าธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดใหญ่ที่มีค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) เท่ากับร้อยละ 1.03 นอกจากนั้น ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการทำกำไรพบว่า ธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่มีความสามารถในการทำกำไรแตกต่างจากธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าประเภทของธนาคารพาณิชย์ที่แตกต่างกันระหว่างธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่กับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดใหญ่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารที่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์คุณภาพสินทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่พบว่า ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดใหญ่มีคุณภาพสินทรัพย์ดีกว่าธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่ ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่รวม (NPLL) เท่ากับร้อยละ 0.77 ต่ำกว่าธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่ที่มีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่รวม (NPLL) เท่ากับร้อยละ 4.12 นอกจากนั้น ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณภาพสินทรัพย์พบว่าธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่มีคุณภาพสินทรัพย์แตกต่างจากธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ประเภทของธนาคารพาณิชย์ที่แตกต่างกันระหว่างธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่กับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดใหญ่มีผลต่อคุณภาพสินทรัพย์ของธนาคารที่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ความเพียงพอของเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ พบว่า ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดใหญ่มีความเพียงพอของเงินกองทุนมากกว่าธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่ ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (CAR) เท่ากับร้อยละ 18.80 สูงกว่าธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่ที่มีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (CAR) เท่ากับร้อยละ 16.03 นอกจากนั้น ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเพียงพอของเงินกองทุนพบว่าธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่มีความเพียงพอของเงินกองทุนแตกต่างจากธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าประเภทของธนาคารพาณิชย์ที่แตกต่างกันระหว่างธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่กับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดใหญ่มีผลต่อความเพียงพอของเงินกองทุนของธนาคารที่แตกต่างกัน

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยตัวแปรและผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของธนาคารพาณิชย์ไทยและธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดกลาง

ตัวแปร	ธนาคารพาณิชย์ไทย	ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ	t-test
	ขนาดกลาง Mean	ขนาดกลาง Mean	
ROA	0.88%	0.48%	2.8136**
NPLL	4.19%	2.25%	3.9645**
CAR	16.94%	19.39%	-3.4916**

หมายเหตุ: ** ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางพบว่า ธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดกลางมีความสามารถในการทำกำไรดีกว่าธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดกลาง ธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดกลางมีค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) เท่ากับร้อยละ 0.88 สูงกว่าธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดกลางที่มีค่าเฉลี่ยอัตรา

ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) เท่ากับร้อยละ 0.48 นอกจากนั้น ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการทำกำไรพบว่า ธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดกลางมีความสามารถการทำกำไรแตกต่างจากธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ประเภทของธนาคารพาณิชย์ที่แตกต่างกันระหว่างธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดกลางกับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดกลางมีผลต่อความสามารถทำกำไรของธนาคารที่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์คุณภาพสินทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดกลางพบว่า ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดกลางมีคุณภาพสินทรัพย์ดีกว่าธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดกลาง ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดกลางมีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่รวม (NPLL) เท่ากับร้อยละ 2.25 ต่ำกว่าธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดกลางที่มีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่รวม (NPLL) เท่ากับร้อยละ 4.19 นอกจากนั้นผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณภาพสินทรัพย์พบว่า ธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดกลางมีคุณภาพสินทรัพย์แตกต่างจากธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ประเภทของธนาคารพาณิชย์ที่แตกต่างกันระหว่างธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดกลางกับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดกลางมีผลต่อคุณภาพสินทรัพย์ของธนาคารที่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ความเพียงพอของเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดกลางพบว่า ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดกลางมีความเพียงพอของเงินกองทุนมากกว่าธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดกลาง ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดกลางมีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (CAR) เท่ากับร้อยละ 19.39 สูงกว่าธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดกลางที่มีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (CAR) เท่ากับร้อยละ 16.94 นอกจากนั้น ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเพียงพอของเงินกองทุนพบว่าธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดกลางมีความเพียงพอของเงินกองทุนแตกต่างจากธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ประเภทของธนาคารพาณิชย์ที่แตกต่างกันระหว่างธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดกลางกับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดกลางมีผลต่อความเพียงพอของเงินกองทุนของธนาคารที่แตกต่างกัน

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยตัวแปรและผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของธนาคารพาณิชย์ไทยและธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดเล็ก

ตัวแปร	ธนาคารพาณิชย์ไทย	ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ	t-test
	ขนาดเล็ก Mean	ขนาดเล็ก Mean	
ROA	0.95%	0.66%	2.4835**
NPLL	3.81%	3.85%	-0.1301
CAR	18.06%	34.11%	-10.2394**

หมายเหตุ: ** ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กพบว่า ธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดเล็กมีความสามารถการทำกำไรดีกว่าธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดเล็ก ธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดเล็กมีค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) เท่ากับร้อยละ 0.95 สูงกว่าธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดเล็กที่มีค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) เท่ากับร้อยละ 0.66 นอกจากนั้น ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการทำกำไร

พบว่าธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดเล็กมีความสามารถการทำกำไรแตกต่างจากธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ประเภทของธนาคารพาณิชย์ที่แตกต่างกันระหว่างธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดเล็กกับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดเล็กมีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารที่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์คุณภาพสินทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กพบว่า ธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดเล็กมีคุณภาพสินทรัพย์ดีกว่าธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดเล็ก ธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดเล็กมีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่รวม (NPLL) เท่ากับร้อยละ 3.81 ต่ำกว่าธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดเล็กที่มีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่รวม (NPLL) เท่ากับร้อยละ 3.85 นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณภาพสินทรัพย์พบว่า ธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดเล็กมีคุณภาพสินทรัพย์ไม่แตกต่างจากธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดเล็ก แสดงว่า ประเภทของธนาคารพาณิชย์ที่แตกต่างกันระหว่างธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดเล็กกับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดเล็กไม่มีผลต่อคุณภาพสินทรัพย์ของธนาคาร

ผลการวิเคราะห์ความเพียงพอของเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็ก พบว่า ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดเล็กมีความเพียงพอของเงินกองทุนมากกว่าธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดเล็ก ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดเล็กมีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (CAR) เท่ากับร้อยละ 34.11 สูงกว่าธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดเล็กที่มีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (CAR) เท่ากับร้อยละ 18.06 นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเพียงพอของเงินกองทุน พบว่า ธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดเล็กมีความเพียงพอของเงินกองทุนแตกต่างจากธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ประเภทของธนาคารพาณิชย์ที่แตกต่างกันระหว่างธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดเล็กกับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดเล็กมีผลต่อความเพียงพอของเงินกองทุนของธนาคารที่แตกต่างกัน

5.2 อภิปรายผล

ขนาดสินทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทยและธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศมีผลทำให้ความสามารถในการทำกำไรของธนาคารแตกต่างกัน ธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทยและธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดใหญ่มีความสามารถการทำกำไรสูงกว่าธนาคารขนาดเล็กอื่น เนื่องจากธนาคารขนาดใหญ่มีความได้เปรียบด้านเครือข่ายสาขาที่มากกว่าทำให้สามารถเข้าถึงลูกค้าได้ดีกว่าและให้บริการได้อย่างทั่วถึง (Nathaphan et al., 2016) นอกจากนี้ ธนาคารขนาดใหญ่มีความได้เปรียบด้านเงินทุนที่มากกว่าทำให้สามารถรองรับการขยายสินเชื่อเพื่อเพิ่มรายได้จากดอกเบี้ยรับได้มากกว่าธนาคารที่มีขนาดต่างกัน (Jeranathep et al., 2016) การลงทุนในสินเชื่อที่เพิ่มขึ้นจะทำให้ธนาคารมีความสามารถทำกำไรที่เพิ่มขึ้น (Kirakul et al., 2019; Martins et al., 2019; Islam et al., 2017)

ขนาดของธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทยไม่มีผลต่อคุณภาพสินทรัพย์ของธนาคาร ธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทยขนาดกลางมีคุณภาพสินทรัพย์ดีกว่าธนาคารขนาดเล็กอื่น อาจเป็นเหตุผลมาจากธนาคารแต่ละแห่งมีวัฏจักรและพฤติกรรมการปล่อยสินเชื่อที่แตกต่างกันไประหว่างกลุ่มลูกค้าแต่ละประเภท (Ananchotikul et al., 2018) ธนาคารขนาดใหญ่และขนาดเล็กของไทยอาจยอมรับความเสี่ยงเพิ่มขึ้นเพื่อขยายสินเชื่อให้เพิ่มขึ้นทำให้คุณภาพสินเชื่อค่อยลง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Bongini et al. (2019) พบว่า การขยายสินเชื่อที่มากเกินไปส่งผลต่อการเสื่อมสภาพของสินเชื่อที่เกิดจากยอมรับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้น การยอมรับความเสี่ยงเพิ่มขึ้นทำให้ธนาคารลดมาตรฐานการให้สินเชื่อลง เช่นเดียวกับ Jin et al. (2019) พบว่า อัตราการเติบโตของสินเชื่อที่สูงขึ้นของธนาคารมักจะหมายถึงมาตรฐานการให้สินเชื่อที่ลดลงและร้อยละของสินเชื่อที่ไม่ก่อรายได้ที่สูงขึ้นในอนาคต พฤติกรรมสินเชื่อของธนาคารอาจแตกต่างกันไปตาม

สภาพแวดล้อมและระดับการแข่งขันในตลาดสินเชื่อ การแข่งขันทวีความรุนแรงขึ้นทำให้การคัดเลือกคุณภาพของผู้กู้ลดลง (Cheng et al., 2020) การแข่งขันนี้ได้เกิดระหว่างธนาคารเท่านั้น Xie et al. (2019) พบว่าการแข่งขันในระดับแผนกสินเชื่อระดับเจ้าหน้าที่สินเชื่อภายในธนาคารมีความสัมพันธ์กับปริมาณสินเชื่อที่เพิ่มขึ้น การแข่งขันกันในตลาดสินเชื่อส่งผลต่อการตัดสินใจอนุมัติสินเชื่อที่ขาดประสิทธิภาพ (Dechanubeksa, 2016) การแข่งขันที่มากเกินไปอาจนำมาซึ่งการแย่งชิงฐานลูกค้าซึ่งทำให้ธนาคารอาจลดมาตรฐานการปล่อยสินเชื่อลง (Chantatat et al., 2018) ธนาคารขนาดใหญ่และขนาดเล็กของไทยต้องการขยายสินเชื่อและแย่งชิงฐานลูกค้าทำให้ยอมรับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นจากการยอมรับคุณภาพสินเชื่อที่ด้อยลงเพื่อขยายสินเชื่อให้เป็นไปตามเป้าหมาย การแข่งขันนี้ได้เกิดขึ้นระหว่างธนาคารแต่เกิดขึ้นภายในธนาคารระดับสาขา ระดับแผนกและระดับเจ้าหน้าที่สินเชื่อ การแข่งขันนี้ส่งผลทำให้มีการลดมาตรฐานสินเชื่อลงและท้ายที่สุดผลที่ได้คือคุณภาพสินเชื่อที่ต่ำลง ผลการวิเคราะห์ข้างต้นแตกต่างจากผลการวิเคราะห์ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศที่พบว่าขนาดของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศมีผลต่อคุณภาพสินทรัพย์ของธนาคาร ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดใหญ่มีคุณภาพสินทรัพย์ดีกว่าธนาคารขนาดเล็กอื่น เนื่องจาก รูปแบบธุรกิจที่แตกต่างกันระหว่างธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทยกับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ อาจมีผลทำให้นโยบายการดำเนินงานของธนาคารทั้งสองมีความแตกต่างกัน ประกอบกับนโยบายจากธนาคารแม่ในต่างประเทศที่มีต่อการขยายสินเชื่อในต่างประเทศและอาจเกิดจากข้อจำกัดด้านกฎระเบียบของทางการในประเทศไทยที่มีต่อธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศอาจทำให้ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศดำเนินงานแตกต่างกับธนาคารพาณิชย์ของไทย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Ananchotikul et al. (2018) พบว่าความแตกต่างกันของพัฒนาการของสินเชื่อระหว่างธนาคารพาณิชย์ไทยกับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ โดยช่วงวิกฤตเศรษฐกิจโลกที่ผ่านมาธนาคารพาณิชย์ไทยยังคงมีการปล่อยสินเชื่ออย่างต่อเนื่องทำให้สินเชื่อโดยรวมของประเทศยังคงขยายตัว แต่สำหรับธนาคารต่างประเทศกลับปรับลดการปล่อยสินเชื่อลงอย่างชัดเจนซึ่งอาจสะท้อนโครงสร้างเงินทุนที่ต่างกัน ความแตกต่างระหว่างรูปแบบธุรกิจของธนาคารพาณิชย์มีผลต่อการตอบสนองต่อนโยบายทางการเงินที่ต่างกัน

ขนาดของธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทยและธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศมีผลต่อความเพียงพอของเงินกองทุน ธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทยและธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศขนาดเล็กมีความเพียงพอของเงินกองทุนสูงกว่าธนาคารขนาดใหญ่ เนื่องจากธนาคารขนาดเล็กมีข้อจำกัดด้านเงินทุนทำให้ธนาคารขนาดเล็กมีการคัดเลือกผู้กู้ที่มีคุณภาพดีมากกว่าการเพิ่มปริมาณสินเชื่อ สอดคล้องกับ Vithessonthi (2016) และ Vo (2018) พบว่า การจัดสรรเงินให้สินเชื่อที่ให้กับลูกค้าแต่ละประเภทตามระดับความเสี่ยงและผลตอบแทนที่ได้รับจากสินเชื่อแต่ละประเภทแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับปัจจัยภายในและภายนอกของธนาคาร ธนาคารจะเลือกให้สินเชื่อกับผู้กู้ที่มีคุณภาพดี (Gilces et al., 2020) แต่การแข่งขันทวีความรุนแรงขึ้นการคัดเลือกคุณภาพของผู้กู้จะลดลง (Cheng et al., 2020) การแข่งขันนี้ได้เกิดระหว่างธนาคารเท่านั้น Xie et al. (2019) พบว่า การแข่งขันในระดับแผนกสินเชื่อ ระดับเจ้าหน้าที่สินเชื่อภายในธนาคารมีความสัมพันธ์กับปริมาณสินเชื่อที่เพิ่มขึ้น การเติบโตของสินเชื่อเป็นตัวขับเคลื่อนความเสี่ยงที่สำคัญของธนาคาร (Foos et al., 2010) การแข่งขันเพื่อแย่งชิงฐานลูกค้ามีความรุนแรงมากขึ้นสำหรับธนาคารขนาดใหญ่ที่มีเงินทุนและเครือข่ายที่มากกว่าและมีได้เกิดขึ้นระหว่างธนาคารเท่านั้น ธนาคารขนาดใหญ่มีการแข่งขันภายในที่รุนแรงเช่นกัน ผลที่ตามมาคือคุณภาพสินเชื่อของธนาคารขนาดใหญ่ที่ลดลงและความเพียงพอของเงินกองทุนที่ต่ำแต่เหตุดังกล่าวไม่เกิดขึ้นกับธนาคารขนาดเล็ก

ประเภทของธนาคารพาณิชย์ที่ต่างกันระหว่างธนาคารพาณิชย์ไทยกับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศมีผลทำให้ความสามารถในการทำกำไร คุณภาพสินทรัพย์ ความเพียงพอของเงินกองทุนแตกต่างกัน เนื่องมาจากรูปแบบธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ไทยกับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศที่ต่างกันมีผลทำให้การหารายได้ การจัดหาเงินทุน กลุ่มลูกค้า นโยบายและกลยุทธ์การดำเนินงานแตกต่างกันสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Ananchotikul (2016) พบว่า ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศมีลักษณะการดำเนินธุรกิจแตกต่างกับธนาคารพาณิชย์ในประเทศที่มีการหารายได้ดอกเบี้ยจากสินเชื่อเป็นหลักโดยเฉพาะการหารายได้จากสินเชื่อธุรกิจแตกต่างจากธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศที่หารายได้ลักษณะอื่นเพื่อทดแทนรายได้จากสินเชื่อ เช่น การลงทุนในหลักทรัพย์ และรายได้อื่น ๆ เป็นต้น นอกจากนี้ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศต้องมีการจัดหาเงินทุนจากแหล่งเงินทุนอื่นนอกเหนือจากเงินฝาก เช่น การกู้ยืม การออกตราสารในตลาดทุน รวมไปถึงเงินทุนจากบริษัทและหรือธนาคารแม่ในต่างประเทศอาจทำให้มีต้นทุนทางการเงินที่แตกต่างไปจากธนาคารพาณิชย์ไทย นอกจากนี้ Singhon (2016) พบว่า การแข่งขันอย่างสูงและข้อจำกัดทางกฎระเบียบของระบบธนาคารพาณิชย์และธุรกิจการเงินอื่น ๆ ทั้งที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลและไม่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของทางการ ส่งผลทำให้ธนาคารพาณิชย์มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการประกอบธุรกิจจากการแสวงหารายได้จากดอกเบี้ย (interest income base) มาเป็นการหารายได้จากค่าธรรมเนียมต่าง ๆ (fee income base) เพิ่มขึ้น และนั่นเป็นเหตุผลที่ทำให้ธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศมีรูปแบบธุรกิจแตกต่างกับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ สอดคล้องกับ Paukmongkol (2021) พบว่า กลุ่มธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศมีรูปแบบธุรกิจแตกต่างจากธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศ การหารายได้จากสินเชื่อไม่ได้เกิดขึ้นกับทุกธนาคารแต่เป็นเพียงธนาคารบางกลุ่มเท่านั้นขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของแต่ละธนาคารที่ต่างกัน (Vo, 2018) ความแตกต่างจากขนาดสินทรัพย์ที่เล็กกว่าและข้อจำกัดทางกฎระเบียบที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการประกอบธุรกิจสำหรับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศที่ดำเนินงานในประเทศไทยทำให้การหารายได้ ต้นทุนทางการเงิน ความสัมพันธ์กับลูกค้าของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศแตกต่างจากธนาคารพาณิชย์ของไทย สอดคล้องกับ Nathaphan et al. (2016) พบว่ากลยุทธ์เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของธนาคารพาณิชย์คือการมีเครือข่ายที่ครอบคลุมเพื่อความสะดวกต่อการเข้าถึงผลิตภัณฑ์และบริการทางการเงินของลูกค้า นอกจากนี้ การมีสาขาให้บริการจำนวนมากเป็นปัจจัยสำคัญของการเลือกใช้บริการกับธนาคาร โดยเครือข่ายสาขาที่ครอบคลุมเป็นกลไกในการกีดกันทางการค้าสำหรับธนาคารอื่น ๆ ทำให้ธนาคารพาณิชย์ไทยได้เปรียบธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ (Kaewjumpa, Jarernnsiripornkul & Rittirod, 2016)

6. ข้อเสนอแนะสำหรับการใช้ประโยชน์และการวิจัยในอนาคต

6.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

6.1.1 ผู้กำกับดูแลควรกำหนดหลักเกณฑ์การขยายสินเชื่อและมาตรฐานสินเชื่ออย่างเหมาะสมระหว่างธนาคารที่มีขนาดสินทรัพย์แตกต่างกัน

6.1.2 ผู้บริหารธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ควรกำหนดนโยบายการกำกับดูแลมาตรฐานการอนุมัติสินเชื่อและการติดตามสินเชื่อภายใต้สภาวะการแข่งขันอย่างเหมาะสม

6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยในอนาคต

6.2.1 การศึกษาวิจัยในอนาคตควรนำตัวแปร คือ การแข่งขันสินเชื่อระหว่างธนาคารและการแข่งขันภายในธนาคารเข้ามาศึกษาเพิ่มเติม เนื่องจากตัวแปรนี้อาจมีผลต่อความสามารถในการทำกำไร คุณภาพสินทรัพย์ ความมั่นคงทาง

การเงินของธนาคารแต่การผู้วิจัยไม่ได้นำเข้ามาศึกษาในครั้งนี้

6.2.2 การศึกษาวิจัยในอนาคตควรนำตัวแปร คือ พฤติกรรมการขยายสินเชื่อของธนาคารเข้ามาพิจารณาเพิ่มเติมถือได้ว่าเป็นการขยายองค์ความรู้ในเรื่องนี้ให้ครอบคลุมเพิ่มขึ้น เนื่องจากพฤติกรรมการขยายสินเชื่ออาจมีผลต่อความสามารถในการทำกำไร คุณภาพสินทรัพย์ ความมั่นคงทางการเงินของธนาคารแต่การผู้วิจัยไม่ได้นำเข้ามาศึกษาในครั้งนี้

7. สรุปผลการวิจัย

ธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่มีความสามารถในการทำกำไรสูงสุด ส่วนคุณภาพสินทรัพย์และความเพียงพอของเงินกองทุนพบว่าธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดเล็กมีคุณภาพสินทรัพย์และความเพียงพอของเงินกองทุนดีที่สุด นอกจากนี้พบว่า ขนาดสินทรัพย์ของธนาคารที่แตกต่างกันมีผลทำให้ความสามารถในการทำกำไรและความเพียงพอของเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ไทยแตกต่างกันแต่ขนาดสินทรัพย์ไม่มีผลต่อคุณภาพสินทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์ไทย

ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่มีความสามารถในการทำกำไรสูงสุดและมีคุณภาพสินทรัพย์ดีที่สุด ส่วนธนาคารขนาดเล็กมีความเพียงพอของเงินกองทุนมั่นคงที่สุด นอกจากนี้พบว่า ขนาดสินทรัพย์ของธนาคารที่แตกต่างกันมีผลทำให้ความสามารถในการทำกำไร คุณภาพสินทรัพย์และความเพียงพอของเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศแตกต่างกัน

ธนาคารพาณิชย์ไทยกับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศมีความสามารถในการทำกำไร คุณภาพสินทรัพย์ และความเพียงพอของเงินกองทุนแตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

- Ananchotikul, N. (2016). *Banking credit and monetary policy transmission*. Retrieved on January 18, 2021, from <https://www.pier.or.th>.
- Ananchotikul, N., & Linjaroenrat, V. (2018). *Insights into how important Thai credit is for investment*. Retrieved on January 18, 2021, from <https://www.pier.or.th>.
- Ananchotikul, N., & Ratanavararak, L. (2018). *Are Thai banks riskier in the low interest era?*. Retrieved on January 18, 2021, from <https://www.pier.or.th>.
- Bongini, P., Cucinelli, D., Battista, Di, M, L., & Nieri, L. (2019). Profitability shocks and recovery in time of crisis evidence from European banks. *Finance Research Letters*, 30, 233-239.
- Caglayan, M., & Xu, B. (2016). Inflation volatility effects on the allocation of bank loans. *Journal of Financial Stability*, 24, 27-39.
- Chantatat, S., Samphantharak, K., Lamsam, A., & Tangsawasdirat, B. (2018). *Understand the structure of the Thai microfinance market and behavior of financial institutions from the credit bureau's Big Data*. Retrieved May 25, 2021, from <https://www.pier.or.th>.
- Cheng, H., Li, X, Dong, Y., & Qi, S. (2020). Competition and favoritism in bank loan markets. *Pacific-Basin Finance Journal*, 59, 101214 Retrieved on April 19, 2021, from <https://www.sciencedirect.com>.
- Dechanubeksa, P. (2016). Credit analysis and business credit trend. *Rajabhat MahaSaraknam University Journal*,

10(1), 39-46.

- Dietrich, A., & Wanzenried, G. (2014). The determinants of commercial banking profitability in low, middle, and high- income countries. *The Quarterly Review of Economics and Finance*, 54(3), 337-354.
- Djalilov, K., & Piesse, J. (2016). Determinants of bank profitability in transition countries: What matters most? *Research in International Business and Finance*, 38, 69-82.
- Elekdag, S., Malik, S., & dan Mitra, S. (2020). Breaking the bank? A probabilistic assessment of Euro area bank profitability. *Journal of Banking and Finance*, 120, 1-16.
- Fernandes, G., Mendes, L., & Leite, R. (2021). Cash holdings and profitability of banks in developed and emerging markets. *International Review of Economics and Finance*, 71, 880-895.
- Foos, D., Norden, L., & Weber, M. (2010). Loan growth and riskiness of banks. *Journal of Banking & Finance*, 34(12), 2929-2940.
- Gilces, P, V., Mogro, S, C., Ordenana, X., & Marcos, G. C. (2020). A look inside banking profitability: Evidence from a dollarized emerging country. *The Quarterly Review of Economics and Finance*, 75, 147-166.
- Islam, Md. A., Sarker, Md. N. I., Rahman M., Sultana A., & Prodhan, AZM. S. (2017). Determinants of profitability of commercial banks in Bangladesh. *International Journal of Banking and Financial Law*, 1(1), 1-11.
- Jeranathep, J., & Thammachote, P. (2016). Competitiveness of Thai commercial bank in Cambodia: A case study of Siam commercial bank. *Journal of Management Sciences*, 33(2), 45-75.
- Jin, J. Y., Kanagaretnam, K., Liu, Y., & Liu, N. (2019). Bank's loan growth, loan quality, and social capital. *Journal of Behavioral and Experimental Finance*, 21, 83-102.
- Jiraporn, P., Jumreornvong, S., Jung, C. S., & Preechaborisutkul, P. (2019). The impact of ownership structure on bank performance and risk: Evidence from ASEAN. *Thammasat Business Journal*, 42(163), 1-22.
- Kaewjumpa, P., Jarernnsiripornkul, S., & Rittirod, T. (2016). A study of guidelines for increasing bualuang home loan of dokbua bank public company limited, Assadang road branch, Nakhon Ratchasima province. *MBA-KKU Journal*, 9(2), 217-238.
- Kanga, D., Murinde, V., & Soumare, I. (2020). Capital, risk and profitability of WAEMU banks: Does bank ownership Matter? *Journal of Banking & Finance*, 114, 105814. (In Press)
- Kirakul S., Chunnachinda, P., & Padungsaksawasd, C. (2019). Determinants of bank performance in Thailand: Foreign vs. Domestic banks. *Kasem Bundit Journal (Special Edition)*, 51-71.
- Kohler, M. (2014). Does non-interest income make banks more risky? Retail versus Investment oriented banks. *Review of Financial Economics*, 23(4), 182-193.
- Kumar, V., Thrikawala, S., & Acharya, S. (2021). Financial inclusion and bank profitability: Evidence from a developed market. *Global Finance Journal*, Available online 21 January 2021, 100609. (In Press)

Le, T. D., (2017). *The determinants of commercial bank profitability in Vietnam*. Available at SSRN 3048571,
Retrieved on January 18, 2021, form https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=3048571.

- Le, T. D., & Ngo, T. (2020). The determinants of bank profitability: A cross-country analysis. *Central Bank Review*, 20(2), 65-73.
- Martins, A. M., Serra, A. P., and, Stevenson, S. (2019). Determinants of real estate bank profitability. *Research in International Business and Finance*, 49, 282-300.
- Nathaphan, S., & Kunapatarawong, R. (2016). Analysis of branch network of Thai commercial banks. *Suthiparithat Journal*, 30(94), 128-142.
- Paukmongkol, W. (2021). Business model and profitability of commercial banking in Thailand. *Journal of Business Administration and Accountancy*, 5(2), 51-76.
- Perksomboondee, S., and Thanawichaboon, N. (2017). Net interest income of commercial banks. *Focused and Quick (FAQ)*, 118, 13 September.
- Singhon, K. (2016). Development of universal banking and legal mechanisms for financial consumer protection: A lesson on financial consumer protection failure during the US subprime financial crisis 2008. *NIDA Development Journal*, 56(3), 68-107
- Tan, Y. (2016). The impacts of risk and competition on bank profitability in China. *Journal of International Financial Markets, Institutions and Money*, 40, 85-110.
- Thiangtong, V., Visavakosol, K., & Chancharat, N. (2018). Factors influencing the profitability of the Thai commercial banks. *Phranakhon Rajabhat Research Journal*, 13(1), 295-310.
- Vithessonthi, C. (2016). Deflation, bank credit growth, and non-performing loans: Evidence from Japan. *International Review of Financial Analysis*, 45, 295-305.
- Vo X, V. (2018). Bank Lending behavior in emerging markets. *Finance Research Letters*, 27, 129-134.
- Xie, L., Zhang, M., Song, X., & Tong, L. (2019). Does internal competition shape bank lending behavior: Evidence from a Chinese bank? *Pacific-Basin Finance Journal*, 55, 169-181.